

Materialesamling vedr. Folketingets behandling af Amsterdamtraktaten

efterfølgende blevet konkretiseret og videreudviklet i mere detaljerede anbefalinger til medlemslandene. Herudover har Kommissionens formand i slutningen af januar 1996 præsenteret en tillidspakt for øget beskæftigelse, som bygger videre på det grundlag, der blev skabt på Det Europæiske Råds møde i Essen. Der er på flere møder i Det Europæiske Råd inden for de seneste år blevet vedtaget særlige erklæringer om beskæftigelsen, ligesom EU i december 1996 har nedsat et udvalg for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken. Endelig er der på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam den 16.-17. juni 1997 vedtaget en resolution om vækst og beskæftigelse. I resolutionen forpligter medlemslandene og EU's organer sig bl.a. til at komme med nye idéer og forslag vedrørende beskæftigelsen.

Amsterdamtraktaten

Med Amsterdamtraktaten indsættes et højt beskæftigelsesniveau som en unionsmålsætning. Endvidere tilføjes samordningen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker i en af de indledende bestemmelser i EF-Traktaten om fællesskabets virke.

I EF-Traktaten indsættes et nyt afsnit, afsnit VIII, om beskæftigelse.

I dette afsnit fastlægges en procedure for samordning og gensidig overvågning af de nationale beskæftigelsespolitikker, herunder udvikling af en fælles beskæftigelsesstrategi, vedtagelse af retningslinier på fællesskabsplan og årlige vurderinger af de nationale initiativer.

Det Europæiske Råd vil hvert år vurdere beskæftigelsesituationen i Europa på baggrund af en fælles rapport herom fra Rådet og Kommissionen. På baggrund af Det Europæiske Råds konklusioner på dette punkt vedtager Rådet ret-

ningslinier, som de enkelte medlemslande skal tage hensyn til i deres nationale beskæftigelsespolitikker. Disse retningslinier skal være i overensstemmelse med de af Rådet vedtagne overordnede retningslinier for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politik.

Medlemslandene skal herudover årligt rapportere til Rådet og Kommissionen om deres foranstaltninger til gennemførelse af deres beskæftigelsespolitikker. Rådet gennemgår herefter medlemslandenes rapporter og kan på baggrund af de vedtagne retningslinier med kvalificeret flertal rette henstilling til medlemsstaterne, hvis Rådet finder det hensigtsmæssigt.

Endvidere kan Rådet vedtage tilskyndelsesforanstaltninger bl.a. med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og støtte deres indsats på beskæftigelsesområdet. Disse foranstaltninger skal fremme samarbejdet mellem medlemslandene og indebærer ikke harmonisering af nationale love og administrative bestemmelser. Der er fremsat en erklæring til slutakten om disse tilskyndelsesforanstaltninger, som indebærer, at deres varighed ikke bør overstige 5 år, og at finansieringen skal være proportional med deres karakter af tilskyndelsesforanstaltninger.

Endelig nedsættes der et beskæftigelsesudvalg. Udvalget har til opgave at overvåge beskæftigessituationen og politikkerne i medlemslandene og i Fællesskabet på dette punkt samt at rådgive medlemslandene i beskæftigesspørgsmål. Udvalget skal i øvrigt høres i forbindelse med Rådets udarbejdelse af retningslinier, som medlemslandene skal tage hensyn til i deres beskæftigelsespolitikker. Hvert medlemsland og Kommissionen udpeger to medlemmer til beskæftigelsesudvalget.